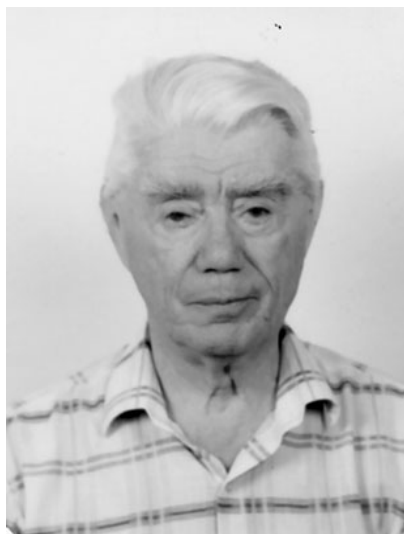

ПЕКАРÓВСЬКИЙ Михайло Петрович (31. 03. 1923, Київ — ?) — мистецтвознавець. Кандидат мистецтвознавства (1968). Учасник 2-ї світової війни.

Бойові нагороди. Член НСХУ (1967). Закінчив Інститут живопису, скульптури та архітектури в Ленінграді (нині Санкт-Петербург, 1962; викладачі І. Бродський, С. Коровчевич). Працював у галузі історії мистецтва й художньої критики. Автор книг «Іван Михайлович Селіванов» (1964), «Мистецтво, народжене в боях (Художники України на фронтах Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр.)» (1966), «Образ Матері-Вітчизни у творах художників України» (1968; усі — Київ), «Монументально-декоративное искусство. Технические приемы и материалы» (Москва, 1969), «Борис Іванов» (К., 1973), низки статей про художників і скульпторів, зокрема О. Артамонова, Б. Іванова, В. Касіяна, Г. Пивоварова, В. Черникова та ін., а також статей у журналі «Мистецтво»: «Незабутнє» (1965, № 3), «Деякі питання синтезу мистецтв» (1969, № 3) тощо. Виїхав в Ізраїль.

Державний архів

ЦДАМЛМ. Ф. 57, оп. 1.

І. М. Блюміна

Бібліографічний опис:

Пекаровський Михайло Петрович / І. М. Блюміна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-885238>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).